

ס פ ר

פאת השלחן והוא סוף וסיום לארבע שלחן ערוך

אשר נחרט בסדרי השלחנות אלו הלכות מתקינות ארץ ישראל, והם הלכות פאות
והלכות לקט והלכות שכחה והלכות מע' הלכות דמאי והלכות שביעיר
ועוד כפה דיני אי הנחותים, ומכוואר פניות לשוחך ריבוי חרטב - מ Ziel תחותם מרובה הנחות דיניהם
טרבוחינו הזרפתני הריש חוקן ורשי ותוספות ובהן ורסבי וראביד ושיה וכמה תלכות מtosפות וירחומי
אשר נשפטו ונמ' שיטות עמוקות ונורמות גפלאות בסדר ורעים ירושלי מבחן הנגן האמור רבשכובן
אור עולם רבינו אל'תו החפץ ניע פוילנא.

וסודרים בקצחה בלשון שלחן ערוך ומצדו ביאור ערוך על כל ההלכות והסעיפים ולשונות הרכסים Ziel
ושובים לקשיות הנאנאים ונקרא בשם בית ישראל ומעם שם הספר ותוכן עניינים יכואר בהקדמת הספר
כאורך שם יראה המערין ויבין דבר על אפנו.

חוירתי אני צוירא דמן חביריא עפר ארץ

ישראל בעמ'-ס **תקlein חדתין** מעה-ק **צפת** ניל העליון וובכאה.

נדפס לראשונה עי המחבר זאי בעה-ק צפתיו בשנת תקצ-ו

בשניה עי

ר' אברהם משה לונץ זל

בירושלים ת-ה, שנת תרע-א

ועתה על ידי

הוצאת ספרים "יד בנימין"
ירושלים

שנת ה' תשכ"ה

הקדמת הרץ חמוץ

בוחנות מודרנו לא ישבה מתקבנה מה: ומי יכול לספר אךקוו והסידר
אליהם שחיותם חולין טפחים ולא קובל עליי כל צדוק ורבבות ו��
סדרות ווות שונן נציג עזיז למד רון רב בישורות ביתן ייחודי
ובביסטרו לאוקט נגן כל כהה וביריות משלות על התהוותם ובסחרו מדריכו
טכני וטכני עמר אחיב החדר לכזאי פלאוינו ולבוכת הנעלם מברוכות
אצט גאנט ונטאות דחולות שונן מסנן בכוכב שטלן מילן בעי' להוות
הנערוות של גאנט השער ריבון יהודיתן פרהראם זיל וויחידי
מנוחה מחליטו שבד עגלה את הפלוכת יונק תלול ושבור לבבב
ונגלה חינן כל סן מה בבד מהתנו עליי בהקלות העמירות העם
א' עמד גאנטן ויל בתפקידו ייח ובעל העלהן הרין הפלוטם בסם הא'
כל אDear לו וגאנט ריקם ושבור לזרען למד ווות ווות ווות ווות
ווות סנדי בום בומתנות בית יאנזון והיה למד לאור גבר כרי אלל
יבבללוון סון אוד וויך קרי דרכו מזרע ביריות עלי ליסוד מורה
לשפטם ווות ווות כל תפלוד בבליל כל החושך כל יוסו:

והו צורב שפערן החולג רבעי עם פסק בתקול הקוש דין ול' כל שבוטן מון מסיטט לרסתהן בון יהו ווי צומ' ע' צע'ין נו' שלוחה דמי מיטוקין מתקולן קיד' וליך השם ליצט' זט'ן ולא היבא ול' המשך כהן צוין לא' היבן דהגן' לא' לסת' מיט'ן ומל' כל' לו' דה' קוז' נאשומ' הדקנית' עט' בוני הקטניות לא' היה לו' כהן להחיה נספ'ר ובהאות לפער' וזה לה' שטל' א' בונ'ת הקטניות לא' לבב'ן של' בונ'ר כליל'ן דה' הקטניות מנקיש' לא' כליל'ן כשריל'ן ערומי' ואכל'ן וויל'ן לא' ריב'ן גאנט'ן זען שטפ'ן נונ'ת היסטוק' במקומו' ואשל'ן וויל'ן לא' יבוש'ן אוד' על' זיך' א' שעה' השם' וגונ'ת לסת' והונדר'ן בונ'י כל' כי כהן צוין בסבב'ן שא' בון' לא' מסיטט' גונ'ל'ן אל' זיך'

ולודג'מאנַא מסכַר אוֹת אָסֵר שְׁמַנִּי כִּי חֶרְבַּת הַגָּזָן מְאֻולָּוּן
נְקַשְׁתָּה אָזְן דְּלָגְדָּן רַ זְלָמַן וְלַתְלָמַץ לְיַהְיָה הַמְּפַר בְּ
תִּלְלָדוֹת אַדְםַ בְּכַסְתָּה אֲתָה בְּצַדְקָה דְּרַתְסַפְּלָהָן יְהָוָה וְסַלְמָה וְסַמְמָה
וְסַבְמָה אֲכֵל לא בַּתְּבָאָה וְרַישָׁ שְׁמַר בַּתְּבָאָה,
סַמְמָה וְסַבְמָה בְּצַדְקָה רַ זְלָמַן רַ זְלָמַץ לְיַהְיָה בְּצַדְקָה בְּצַדְקָה
לְשַׁלְמָה וְהַשְּׁמָמָה וְלַפְּךְ בְּזַהֲרָה כְּרוּם הַתּוֹסְפָּה דְּמַתְגָּא בְּזַהֲרָה
תָּהָן רַישָׁ שְׁמַר בַּתְּבָאָה בְּגַן חַסְמָ לְעַשְׂתָה לְחַדְיָה שְׁעַרְנָה לְיַעַן בְּ
בְּגַתְמָה וְמַשְׁעַן לְעַשְׂתָה מְעַן רַישָׁמָן וְרַישָׁ בְּגַתְמָה בְּגַתְמָה תְּבָאָה תְּבָאָה
וְלָא כְּל בַּתְּבָאָה אֲלָא וְזַהֲטָלָה כְּנָה כְּאַלְמָלָקָה כְּזַיְזָה בְּזַהֲרָה
הַמְּפַנְזָה יְהָוָה שְׁבָבָה כְּנָה כְּאַשְׁר שְׁמַגְנָה כְּנָה כְּזַיְזָה בְּזַהֲרָה
וְשְׁמַיִּים קְרִיאָה חַדְרָה וְאָרָא כְּל מְפָנָה מְפָנָה בְּבָתוֹב מְפָרָה גְּנָלוֹת כְּדָבָר
וְהַיִּה יוֹעֵל חַסְמִי כְּהָסָרָא אֲבָתָלָסָה בְּשִׁיטָהָיו דְּלַא חַסְמָה
כְּרוּם שְׁמַר רַבְּנוֹת קְדוּשָׁה הַמְּנוֹנָה וְאָוֹזָה חַסְמָה כְּרוּם
דְּרוּם כְּלָי כְּדָבָר גָּמָן אֲלָמִיכָּי סְחָמָה לְאָזְרָה כְּלָי כְּדָבָר גָּמָן
מְאַדְדָּר כְּדָבָר גָּמָן אֲלָמִיכָּי קְאַדְמָה כְּדָבָר גָּמָן וְעַקְרָב
הַמְּשָׁמִיעַ יְרִיכָּךְ דְּלַי רַיתְהַי מְלָאָה וְלַיְלִיכָּךְ מְהַרְדָּר בְּמַרְדָּר
דְּתִי בְּסַמְרָה שְׁבָבָהָרִים בְּדָוְתָה דְּרִילָה הַתּוֹהָה שְׁבָבָהָרִים: הַיִּלְלָה יְיָה שְׁ
שְׁלָל בְּאָיָה שְׁבָבָהָרִים וְמִינְיָהָרִים אֲזָרְמָהָרִים בְּהַתּוֹהָה שְׁבָבָהָרִים
רַבְּלָנוֹ בְּבַאֲוֹרָה לְפָרָאָה כְּבָנָעָרָה בְּסַמְרָה דְּלַי כְּבָנָעָרָה
שְׁבָבָהָרִים מְעַן אֲזָהָה וְהַזָּהָה בְּרִירְמָלְלָהָרִים שְׁבָבָהָרִים
רַבְּנָן הַקְּדוּשָׁה בְּמַיְם קְדָשָׁה שְׁמָה אֲזָן אֲזָן אֲזָן

ה ק ד מ ה

על חשיבות הספר פאת השולחן אין אלו דרישות להגדיר אף דבר. תגאון המחבר, רבי ישראל משלגלאן זצ"ל, אחד תלמידיו הגריא מוחילנא זצ"ל המובהקים, מעיד כבר עלייו בשער הספר (שהוא כתבו בעצמו בהוזגאה הרaszונא) ואנו העתקנו מה במלה (במלה). שאות סוף וסימן ארבעת חלקיו של השולחן ערך. וכל יהודי, שמכניס לבריתו את השולחן ערוץ, צריך לזרות שם הספר פאת השולחן היה באירוע הספרים שלו. בפרט בזאת הוה, שזכינו שיטוב היהודי בארכ' ישראל התרבות והתרבות עד כה, בעורות האסיפה. התקלאות גדרה, והספר הזה, שכלל את התרבות הנהגת בארכ' ישראל, הוא בבחינת הכליה למפעלה.

הספר פאת השולחן נדפס עד היום פעמיים. בפעם הראשונה בדף בשנת תקצ"ג, עיי' המחבר עצמה בדפוס של רבי שראל ביק, ובפעם השנייה בירושלים עיי' ראי"ם לתנ"ך, בשנת הרצ"א (בפעם השלישייה נדפס בירושלים חלק של הספר הלוות שביעית בלבד, בתוספת חידושים של רביינו הרודיביז זצ"ל). ספר זה הוא עכשוו יקר המציגות מאה, והוא רודע לרבים, ועל כן החלטו להציגו אוthon בשלישית. סידרנו אותו מחדש. הנושאנו אותו ויטב הו רב בתגובה מודיקת. החבאו את השינויים שנטלו בהזאתה הראשונית, והשלכנו את ראש התיבות שאינן ידועות. תודמנו מוגשת גם להריהן טהיר חיים יחשע קוסובסקי שליטא בירושלים, על שנות לנו את הזכות להדפיס את העורותינו. שופרמו בהזאתה השנית. בשנה תרע"א.

בהזאתה זו שلغנו הוספנו כמה דברים. ואלה הם:

א) כמה הערות שדרש ורב הגאון המחבר זצ"ל עצמו על גליונות הספר לאחר שנדפס. הערות נכתבו כנראה על עמודי הספר הפרשי שלו, כפי שנראה מהכתבת שנקתבה לע"ז, מיד אחרי של השער. שהננו פרוטוטיפים כאן את צילמות, כמה מהתיקונים תוקנו כבר בהזאתה השנייה, וכמה מתם לא. ואנו מביאים כאן את כלם, ומציין אליהם תוקנו מילוי לא.

ב) "אם מארכ' תזכה", את מה שרשם רבנו זצ"ל בפנסט הכלול בדף אגרות הקולל, אגרות תלמידי הגריא מוחילנא זצ"ל, מצפה. ואגרות רבי חיים חכון זצ"ל.

ג) אגרות רבנו זצ"ל על המכג בארכ' ישראל, ומיור הרצע שבסוף. ה) הלוות הנאה המחבר זצ"ל, כתובים עיי' ר' ביבמן מינץ זצ"ל.
ו) הגחות הרוב קלמן כהנא שליטא ממחץ חיים, בעל המחבר של הספר. שנת השבע.

פרוטוטיפ בהזאתה זו גם את ההסתמאות של הרובנים הנאים, בני דורו של הגאון המחבר זצ"ל, שנדרשו בהזאתה הרaszונא של צפת. וכמוון גם את התקדמת הארוכת של המחבר זצ"ל לספר, שככללה בתוכה את התיאור על ראשית תולחת וירושוב האשכובי הפרושי באח"ק, על כל תלאותיהם ויסורייהם, וגם כמה דבריהם נוראים נולות וגאון החכם רבנו אליהו מוחילנא זצ"ל, שיש בהם ענק מיהוד. כי על כן גם כתובים בידי תלמיד מובהק של גראי זצ"ל.

וחכמת תנאך המחבר הצזיך זצ"ל העסוד לנו ונכח בקרוב להזאתה עד ספריהם. המוקדשים לדורת ארכ' ישראל ולמעלותה.